

Lättare sagt än gjort att hitta en jämn nivå

Publicerad: 21 oktober 2014

Författare: Mikael Mjörnberg

Att spela konsekvent och svara för en jämn nivå genom hela matcher är inget som är synonymt med handbollslag. Svackorna i matcherna tycks komma som på beställning, frågan är bara varför?

Egentligen är det ganska ironiskt. LIF Lindesberg har haft en säsongsinledning där problemet varit att man inte varit med från start i matcherna, men där tidiga underlägen vänts till meriterande segrar.

På söndagen var det tvärtom. LIF Lindesberg rivstartade och gick upp till en betryggande ledning hemma mot IFK Ystad för att sedan tappa allt och tvingas se sig besegrade för första gången den här säsongen.

Visst skulle man kunna säga att det är lite ironiskt, men i själva verket är det väl bara ganska typiskt handboll.

Ibland förstår jag mig inte alls på den här härliga sporten.

Jag är uppenbarligen inte utrustad med tillräckligt stort kunnande (frågan är om det finns någon som är det?) för att kunna förklara fenomenet, men handbollslag mer än några andra typer av idrottslag bjuder på ojämna insatser.

LIF Lindesberg är ett typexempel.

Det är väldigt sällan man ser ett handbollslag gå ut på banan och ta tag i taktpinnen för att sedan hålla hårt i den så väl som en konsekvent nivå matchen igenom. Snarare

tycks handbollsinsatser gå i vågor. Öppnar ett lag bra kan man ge sig fasen på att det sedan kommer en dipp och att spelet går ner sig för att sedan bli bra igen och så vidare och så vidare.

Ingen annan sport jag följer intensivt har samma mekanik. Man ser till exempel aldrig, eller i alla fall väldigt sällan, hockey- eller fotbollslag svara för så svängiga insatser i matcherna. Handbollstränare tycks vara ganska ensamma om att ofta trycka på att "det gäller att minimera svackorna i matcherna".

För well, svackorna kommer, för alla lag, vare sig man vill det eller inte.

På rak arm kan jag nog inte påminna mig ett lag inom svensk handboll som verkligen spelat konsekvent rakt igenom hela matcher sedan Redbergslid hade sin stora glansålder på 90-talet. Ni vet när truppen bestod av lirare som Peter Gentzel, Stefan Lövgren, Ljubomir Vranjes, Martin Frändesjö, Jerry Hallbäck (numera tränare i HK Aranäs) och en ung Martin Boquist (numera tränare i VästeråsIrsta) som kom upp och sniffade på verkligheten. De kunde ibland vara så överlägsna som handbollslag sällan är.

Men annars, svackor och ojämna insatser tycks vara något som hör det fysiska spelet till.

Det är precis det där som vi sett med alla svängiga matcher i allsvenskans inledning. Och visst är det väl så att just den där oförutsägbarheten är lite av charmen med spelet. Även om det genom åren garanterat fått en och annan supporter att bli gråhårig i förtid.

Det är inte över förrän den feta damen sjunger, ingen annanstans än inom handbollen är det ett talesätt som verkligen stämmer.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/lattare-sagt-an-gjort-att-hitta-en-jamn-niva/>